

## Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.  
Félévre . . . 5 „ — „  
Negyedévre . . . 2 „ 50 „  
Egy óra . . . — „ 85 „  
Egyes szám ára 4 kr.

## Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-u. 1. sz.

kir. itélőtábla épületével szemben,  
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó föl-szólások intézendők.

# PÉCSI FIGYELŐ

## POLITIKAI NAPILAP.

## Szerkesztői Iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. s.

a kir. tábla átellenében.

hová a lap szellemi részé-  
illető minden közlemény  
int. zendő.

Kéziratot vissza nem adunk

## Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl

### Városi közgyűlés.

Pécs, 1897. június 3.

(\* \*) Nem jó napja volt ma a tanácsnak, mert bizony alapos kiporolásban részesült a gunyája, úgy azonban, hogy maga a tanács is benne volt. Ugy látszik, hogy a torony alatt legkevésbé sincs még csak tervbe is véve, hogy szakítsanak az azal az Aidinger-rendszerű taktikával, mely-nél fogva az egész közgyűlés csak schmarn, és csak arra jó, hogy a tanács azt cselekedje, ami neki tetszik.

A többi főlshólalók közt nagyon is a fején találta a szöget Jobst László bizottsági tag, aki főlshólalása kapcsán azt kérdezte, hogy minek is ülnek és határoznak a közgyűlés termében a város atyái, ha mindig és mindenben az ellenkező tör-ténik.

Nem kevésbé esett zokon a város jelenlegi polgármesterének Erreth János bizottsági tagnak az a kétségtelenül helyes megjegyzése, hogy a tanács a már meghozott közgyűlési határozatokat nem hajtja végre. Bebizonyítani alig kellett állítását, ekklátánsan bebizonyították ezt a tények, sőt maga a polgármester is beismerte, hogy a többi közt a budaikül-városi megállóhely költségeire már másfél évvel ezelőtt megszavazott összeget nem folyósította, mert nem látta jónak.

Különös, hogy a mi közgyűlésünk, parlamenti mamelukjaink mintájára, bár

belátta a fejtetőre állított okoskodást, mindent helyben hagyott, úgy, a hogy azt a tanács proponálta, ekként dekretálva, hogy egészen felesleges intézmény nálunk Pécsen a közgyűlés, legfeljebb arra jó, hogy a tanács törvénytelen és önkényes cselekedeteire ráüti a törvényesség stemplijét.

A gyűlés különben mindjárt egy ki-emelkedő mozzanattal kezdődött: bizalmat kellett szavazni a honvédelmi miniszternek, az összkormányának, hogy kegyesek voltak a katonai iskolák föllállításáról szóló ja-vaslatot betérjeszteni a parlamenthez.

Persze, az ellenzék nem vette be ezt a reá oktroyált maszlagot. Elhangzottak a legszebb beszédek a talpnyalási politika ellen; de hiába, a divatos ár ellen uszni ma nem lehet és így esett meg a csuda, hogy az elnöklő főispán, engedve a közgyűlés tömjénező óhajainak, kénytelen (?) volt édes atyja számára a bizalmat határo-zatként kimondani.

Zárai Karoly, ez a jeles alkalmi szó-nok, el nem szalaszthatta a kedvező alkal-mat, s már az ülés elején hozzákezdett az aláírások gyűjtéséhez, hogy egy kis név-szerinti szavazás provokáltassék, hadd lássék meg ki az igaz szívű, nyílt mameluk. Bizonyára azzal a hátsó gon-dolattal cselekedte meg ezt a még el-lenzéki ujságíró korára emlékeztető ma-nővert kamaránknak jeles titkára, hogy hadd tudják meg az illetékes helyen, hogy ő most márgutgesintt férfit, s megérdemli

a másodikat is a már létező krájlíjához, esetleg pedig egy kerületet valahol a mó-cok között. Ami könnyen meglehet a mai világban.

Tudósításunkat egyébiránt a közgyűlés lefolyásáról a következőkben adjuk:

\*

Mintegy száz városatyja nyüzögött a meleg levegőjű teremben, melynek utcai ab-lakait ki kellett sorra nyitogatni, hogy a nagy hőség annyira mennyire elviselhető legyen.

Kilenc óra után 5 perccel Fejér-váry Imre báró főispán a terembe lépett, kit a közgyűlés tagjai föllállással és éljenzés-sel üdvözöltek; majd a következő rövid be-széddel nyitotta meg a közgyűlést:

„Üdvözlöm a bizottsági tag urakat és megnyitom az ülést. Megemlékszem a kirá-lyi családot legutóbb ért gyászos esemény-ről, az alenconi hercegnő szomorú esetéről. Gondolom, általános helyesléssel fog talál-kozni amaz indítványom, hogy a város kö-zönsége részvétét a miniszterelnök útján fe-jezze ki az uralkodó családnál.“

Ezután Littke József kért szót s a következőket mondá:

„Midőn az installáció óta először van alkalmam ő méltóságát, a főispán urat üd-vözölni, nem kételkedem, hogy összes bizott-sági tagok érzelmeit tolmácsolom, midőn sok szerencsét kívánok neki állásához, hogy fő-ispáni működésében városunk javára még nagyon sokáig munkálkodjék.

Mint első polgára városunknak, azt ki-vánom, hogy jól érezze magát köztünk; de nemesak ő, hanem a méltóságos asszony és egész családjával együtt jól érezze magát,

ő ezt észre sem veszi, csak gondolkodik to-vább, most szeméit önkéntelenül azokon a messze menő s messziről jövő bárányfelhő-kön felejtí, hátha azok tudnának mesét mon-dani egy jobb, egy szebb világról, hol ő is résztvehet a vidám hajzában és azután...

De most amint mozdul, egyik lábán megzörren a vaskapocs, melybe az szoritva van — mert angolokorban szenved s e hang fölleszti melázásából s fájdalomtól borul el szép arca. Mit ér, ha gondolatban tulszár-nyalom a felhőket s látom a természet leg-főnségesebb alkotásait — gondolá magában — mégis ide vagyok láncolva a szűk falak közé. Mit ér a szép termet, gyöngéd arc-kifejezés, szép lelki tulajdonok — sóhajto-zott — én mégis nyomorék vagyok — s egy könyvet törölt le szemepillájáról.

A kürtök most megszólalnak s hívják össze a palota vendégeit, mindenki siet a kijelölt helyre.

Most hirtelen megnyílik az erkély egyik ajtaja s egy vadászruhába öltözött fiatal férfi áll meg ott. Hidegen köszönti a leányt s egész közönbösen szól: „csak egyedül, egyedül Leonora gréfnő? nem fél, hogy megárt a reggeli levegő? Na, mi máma ugyan sokan leszünk.“ S ezután egy könnyed meg-hajtással a másik ajtón távozott.

### A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

#### Leonóra.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Ki tudná azt megmondani, hová járo-gat el az én fáradt lelkem, néha-néha álmo-dozni? Nincs előttem gát semmi, bátran lépek be a százados paloták kapuin, bár tudom, hogy ha a lelket látni lehetne, a kapus durván utasítana el, nem ismervén bennem arisztokratára. De mindegy, én mégis belépek, legalább álmaimban és ott vagyok a fényes estélyek még fényesebb vendégse-rege közt, ott, hol még a zongora hurjain a „szűz imáját“ adja elő a pártás hajadon s a hermelines-mentéjű, daliás lovagok izga-tottan lesik a piruló leányarcnak egyetlen feléjük mosolygását, s a gyönyörű diszma-gyarba öltözött, gyöngyösfőkötős matrónák nem a párisi divatról, színházakról, hanem a jótékonyság gyakorlásáról beszélnek.

Igen, ott vagyok ismét a palota előtt elterülő parkban, most épen egy magas pla-tánfa alatt ülök le a kőpadra. Még most reggeledik, s szinte érzem a mimósák és

oleanderek édes, bódító illatát, mit a reg-geli szellő hordoz magával.

A palota körül elterülő park még alig népes, csak a szolgák sürögnek-forognak, a csatlósok beszélnek egymásközt suttogva, a vadászok fegyvereket hordanak elő s kissé távolabbról a kopók és vizslák nyugtalan csaholása hallik.

Itt valami készülöben van.

Lassankint aztán élénkület kezd a pa-lota az ablakok egymásután nyílnak meg, hogy beereszszék az üde levegőt, azután a folyosókon is mutatkozik az élet, vadászru-hába öltözött arisztokraták s arisztokratanők tűnnek szemem elé.

Vadászatra készülnek, örömtől pirulnak az arcok; férfiak, nők, ifju hajadonok siet-nek résztvenni a nemes sportban.

Örül most mindenki, szolga és ura egyaránt.

De ni-ni mi ez? csak most veszem észre, hogy a palota félreeső erkélyén egy szomorú arcot kell látnom.

Egy selymes haju szőke leány arcot; a szép sötétkék szemekben a szomorú le-mondás kifejezése ül, fejt az erkély párka-nyára hajtva gondolkodik és azután néz, néz a messzeségbe, anélkül, hogy szeméi nyugvópontot találnának. Fehér pongyolája fodrait meg-meglendíti a reggeli szellő, de

hogy elmondhassuk azt, hogy a főispán ur egészen a miénk."

Fejérváry Imre báró főispán: „Igaz köszönetet mondok a hozzám intézett szép szavakért. Hivatásom egy a törvényhatósági bizottsággal, egy elő vezérel bennünket: a város kulturális és közigazgatási érdekeinek elővittele.

Magammal hoztam a város iránti szeretetet, a munkatársaim iránti őszinte tiszteletet és bizalmat, — legyenek tehát önök is hozzám bizalommal. — Még egyszer nagyon köszönöm.

Következik a napirend.

### Bizalom a kormánynak.

Tróber Aladár főjegyző olvassa ezután a tanácsi javaslatot, mely szerint a honvédségi iskolák tervbe vett felállítása alkalmából a kormányhoz a város részéről felirat volna intézendő, hálás örömeinek adva kifejezését, miután a többi törvényhatóságok egymásután siettek már ezt megcselekedni. Egy másik feliratban pedig kérni kellene a honvédelmi minisztert, hogy az egyik katonai reáliskolát Pécsen állítsák föl. (Zárai torka szakadtából helyeseli.)

Erreth János: A történelmet megmásítani, az eseményeket föltartoztatni nem lehet, bármennyire sietnek is egyes törvényhatóságok köszönetet és bizalmat szavazni a kormánynak. A történelem bizonyosgot tesz arról, hogy a katonai javaslatok nem voltak soha a kormány programján, sőt kormánypárti részről mindig gunynyal fogadták azokat. Ezek a javaslatok voltaképpen Apponyi Albert grófnak és elvtársai hazafias működésének köszönhetőek; csak Apponyit és elvtársait illeti meg tehát az elismerés, nem pedig a kormányt, a mely csak kényszerűségből hozakodott velük elő.

Ennélfogva én a tanács javaslatát részéről el nem fogadom és kérem e részben a napirendre áttérni. Ami azon kívánalmat illeti, hogy a honvédelmi miniszter megke-restessék, miszerint egyik iskola nálunk helyeztessék el, részéről nem ellenzem.

Littke József: Ezekben a katonai javaslatokban nagy horderejű vívmányok vannak lefektetve, miért is ebből kifolyólag melegen üdvözlöm a kormányt és nem képzelhetem azt, hogy Pécs város törvényhatósága az üdvözlők sorából hiányozzék.

Mi az elnöklő főispánban üdvözlöttük a miniszter édes fiát, a ki rokonszenvvel viseltetik városunk iránt. Midőn ezt az adott alkalomból fokozottabb mérvben tennők édes

atyjával szemben, nemcsak a hálás köszönet vezet bennünket, de megmondom nyíltan is: az érdek, hogy egyik katonai iskolát Pécsen állítsák föl. Amihez különben jogunk is van, mert a sátoztáborért kell nekünk valami re-kompensáció. Itt az alkalom, hogy azt ki vigyük.

Mi itt nem csinálhatunk politikát. Ha azt látom, hogy a kormány jó úton van, miért ne üdvözlőnlém. Én teljes mértékben elfogadom a tanács javaslatát, sőt ki is egészítem azzal, hogy a törvényjavaslat betervezését, Fejérváry Géza b. honvédelmi minisztert a közgyűlésből sürgősen üdvözlőjük, még pedig minden pártszínezet félretételével, köszönetünket és elismerésünket fejezzük ki neki a javaslatokért. Ezt, kérem szépen, méltóztassék elfogadni, azonkívül ő méltóságát, a főispánt fölkérni, hogy egész befolyását latba vetve, eszközölje ki, hogy az egyik hadapród iskola Pécsen nyerjen elhelyezést. Mert, hogy mi a kormánynyal szemben merev álláspontot foglaljunk el, azt elképzelhetetlennek tartom, s ezzel az irányzattal szakítani akarok.

Jobst László: Előttém szóló kedves barátom, bizottsági tagtársam szavaiból indulok ki. Ő ugyanis azon helyes feltételt állította föl, hogy e tereméből minden politika kizárassék.

Legyünk tisztában először, hogy mi hát az a politika?

Egyes kormányhatósági intézkedések helyeslése, ez még nem bizalom, ily értelemben téve a javaslat, tehát nem is volna politika.

De, édes uraim, ha a város tanácsa előáll és bizalmat kíván szavaztatni és az előttém szóló még meg is toldja ezt a javaslatot, hát bizony bevittük e terembe a politikát.

Hogy itt, e teremben ki nem élesedtek a multban a politikai ellentétek, jó lélekkel elmondhatjuk, hogy csakis a kisebbség józansága volt az oka.

Ugy van az, uraim. Mert a bizalmi kérdés az egész politikai működést illeti, szóval a multat, jelent és a jövőt. Részletekre osztani a bizalmat nem is lehet.

Ott voltak az egyházpolitikai javaslatok. Azon körülmény, hogy most a kormány engedett az ellenzék 15 évi folytonos sürgetésének, még nem ok arra, hogy a kormány egyéb politikai magatartása iránt, feltétlenül bizalmat szavazzunk.

Én magam is helyeslem a javaslatot,

de valami tulságosan nem vagyok általa elragadtatva. Ez szerintem csak burkolt kvótá-emelés, melylyel évenként mintegy száz tisztet átadunk a közös hadseregnek.

Arról van tehát szó, hogy helyes-e az, hogy most önök bizalmat szavazzanak a kormánynak. Nem osztom ennél fogva Littke bizottsági tag ur nézetét, mert az a szászok politikájához hasonló, kik mindig a mindenkori hatalommal tartva, mindig a kormány mellett foglaltak állást és mindig azt fogadták el, amit a kormány akart.

Ha elfogadnók Littke ur doktrínáját, hát helyesen teszi mindenki, aki ebbe a terembe belép, hogy politikai nézetet nem vall; a mikor aztán hiába keresünk önálló nézetet e teremben.

Csatlakozom Erreth János tagtársam indítványához és térjünk a napirendre. Ami a kérelmet illeti, nem ellenzem, hogy eziránt felirat intéztessek a kormányhoz.

Littke és Jobst személyes kérdés címén való felszólalása után

Zárai Károly egyikét mondotta kormánytámogató és onnét a legmagasabb kegyelmosolyt kiérdemelni akaró beszédeinek.

Azzal kezdte, hogy a nagy szakismerettel, őszinte szabadelvűséggel megalkotott törvényjavaslatok az egész országban lelkesedést, örömmel teljes lelkesedést keltettek és a közvélemény, a kákán is csomót keresők kivételével, spontán megnyilatkozott; mintegy versenyeznek egymással a kormány, nevezetesen pedig a honvédelmi miniszter ur iránt való bizalom jeleinek kifejtésében. (Egy hang: Elég szomorú!)

Hosszabban magasztalja, még hozzá a legémelygősebben, a honvédelmi miniszter tettét, miután arra a konkluzióra jut, hogy nekünk nagyon is szükségünk van oly kormányra, mely kedvvel és ambícióval dolgozik, olyanra, mint a mostani. Ezt az ambíciót pedig nagyban előmozdítja, ha először a tanács indítványát a maga egészében elfogadjuk és kiegészítjük azzal, hogy a közgyűlés örömmel teljes lelkesedését jegyzőkönyvébe iktatja, úgy az összkormányhoz, különösen pedig a honvédelmi miniszterhez táviratilag járul, kifejezve tántoríthatatlan bizalmát, végül az országgyűlés képviselőházához feliratot intéz, hogy a javaslatok mielőbb törvényerőre emelkedjenek.

Papp Józsefnek csak egy aggodalma van, és ez az, hogy ennek a javaslatnak a révén a kvótát is föl fogják emelni. Ha a

Miért kellett neki most épp erre jönni — sóhajt Leonora — vagy miért is kellett megismernem e férfit? Oh Istenem! nekem mindig csak szenvedés lesz osztályrészem, azért tápláltam-e iránta a legszebb, legideálisabb érzelmeket, hogy most még tudomásul se vegye? hanem kering, mint a bolygó egy nap körül és az a nap a szép Varlósó grófnő. Oh én balga! de hogy is számíthatam egy férfi szerelmére, hisz nyomorék vagyok — a párkányzatra borulva halkán zokogott.

A vadászok elindulnak, kacaj, beszélgetés hangzik az erkélyre, ott mennek el alatta, de a szomorú lány hirtelen föláll s bemegy, nem akarja végignézni az örvendő seregét.

Az erkélyi vendég, a fiatal Adorján gróf is ott lovagol a szép Varlósó grófnő balján, ki csintalanul mosolyog a gróf szellemes megjegyzéseire. Haragoszöld vadász öltönyt visel, aranyos hajtókákkal és sötét zsinórzattal. A kis nemezkalap csak úgy könnyedén van fejére föltéve.

A társaság többi tagjai egymásközt sutognak: „szép pár lesz belőlük, ha Isten élteti őket.”

A hajtás megkezdődik, itt ketten, ott

hároman, de többnyire különböző irányban törnek be a sűrűbe.

Adorján mindig a szép nő nyomában jár.

A hajtók zajától fölhangzik az erdő, a grófnő idegesen szorongatja kis fegyverét, hátha ő is próbálhatna szerencsét. — Lövésök dördülnek el; úgy látszik, szép eredmény lesz!

Amint egy tisztásra érnek, Adorján hirtelen megkapja a nő lovának kantárát s komoly ünnepélyességgel hozakodik elő érzelmeiről s röviden kifejti, hogy régi óhaja őt nőül kérni és itt a magányban akarja meghallani a feleletet.

Varlósó Zsófia ingadozik, tétováz egy darabig, de aztán könnyed mosollyal felel: „Ha Isten is úgy akarja, mint mi hát én nem bánom, legyen úgy” s egy hangvirágot adott a nagy pillanat emlékeül.

De most fölhangzik a győzelmes „halali.” Egy koronás fejű szarvast ejtettek el.

A sűrűből ők is kibontakoznak, a gróf gomblyukában a hangvirággal s ünnepélyes arccal, de Zsófia arcán nagyon is nyugtalan vonások ültek.

A beteg Leonóra pedig otthon a házikápolnába megy, hol az öreg házipap mond misét a karosgyertyatartókban pislogó gyer-

tyák világánál. De ma a szentképek oly különös bánatosan tekintenek le az imádkozó, halvány Leonórára.

\*

Egy év múlt el azóta. Adorján gróf az év nagyrészét utazással tölté, ismereteket akart szerezni, hej! de azért gyakran gondolt a szép Varlósó Zsófiára, hisz menyasszonya volt.

De megfoghatatlan, hogy míg ő négy-szer is ír, addig az a másik alig ír egyszer és akkor is oly röviden. De hát lehet, hogy nem szeret ézelegni, nem akarja, hogy lelki-világába pillantson az esküvő előtt. Pedig, hogy utoljára találkoztak, nem is igen vett észre rajta semmit, csak kissé pajzánabbul bánt vele, vagy jobban megcsipkedte nyelvecskéjével, célzásaival, de hisz annál kedvesebb volt, annál inkább szereti. Óh! csak közelebb volna már az az esküvő napja.

Egyszer aztán csak ismét nem írt a menyasszony, hanem a fővárosi lapok Varlósó grófnő és Z. A. gróf nagy pompával végbe-ment esküvőjéről beszéltek.

Adorján nem akart hinni, a közönség félrevezetésével vádolta a lapokat. De haza érve, — az elkerülhetetlen való tárult szemei elé.

— Óh Zsófia! hát te sem vagy jobb a

kvótát nem emelik föl, szívesen hozzájárulna a tanács javaslatához.

Majorossy Imre polgármester asszal kezdi, hogy polgármesteri beosztású beszédekben kifejtette, hogy minden politikai veletlenséget kerülni óhajt e teremben. Asonban a levelezés és felirati joga a városoknak még nem képez politikát. Ezt szem elől téveszteni nem szabad. Est a jogot gyakoroltuk a minap, midőn a kvóta-emelés ellen fölirtunk. Az igazságot tehát e teremből kizárni nem szabad. Akkor, midőn a kormány a nemzeti közérdeknek megfelelőleg nagyfontosságú intézkedéseket léptet életbe, ez szerintem csak helyeslést érdemel.

A legteljesebb tisztelettel viseltetem Apponyi Albert gróf iránt. Asonban most az a kérdés, hogy ki vitte ki a javaslatokat? (Jobst László: kisajátították!)... Jog kell ide, kérem és hatalom. Én Papp József bizottsági tag urral tartok, mely szerint ha valami jó jön, még az ördögtől is szívesen fogadom. (Derűtség.) Ne legyünk mi nagyobbak, mint maga Apponyi, aki a következőket mondotta az új javaslatokról. (Olvassa.)... Az aki a zászlót eddig vitte és megnyugszik, akkor igazságot kell nekünk is szolgáltatni a kormánynak, hogy ezt a szép eredményt érte el.

Indítványozza, hogy a tanács javaslatát Littke javaslatával kibővítve, fogadja el a közgyűlés.

Miután Zárai 20 aláírással ellátott kérvényt adott be a főispánhoz, ez a névszerint való szavazást elrendelte.

A tanács javaslata ellen szavaztak: Bodó Aladár, Cirják Ignác, Erreth János, Graumann János, Gyimóthy Gyula, Járányi József, Jobst László, Katics József, Kelemen Mihály, Körösty József, Kammerer Ferenc, Miltényi Miklós, Papp József, Ratkovics Ferenc, Rausch Mihály, Rupprecht Nándor, Tiefenbacher Nándor, Vidákovics György, Németh József és Schmelzer Ferenc.

A tanács javaslata mellett szavaztak, vagyis, hogy a bizalom irásában és táviratilag nyilvánítottassék az összkormány, különösen a honvédelmi miniszternek, a következők: Dobszay Antal, Dragonescu Döme, Deutsch Antal, Dischka Győző, Eizer János, Egrý Béla, Egrý József, Engel József, ifj. Erreth János, Fekete Mihály, Hartl Ferenc, Hoffmann Lajos, Hirschfeld Samu, Inczedy Dénes, Jánkovits Hugó, Károly Ignác, Kindl József, Klein Jakab, Krasznay Mihály, La-

legtöbb asszony nál? Hogy is hitethetem el magammal, hogy ő szeret, de még jobban azt, hogy én szeretem, hisz nem értett ő meg engem soha, soha! Nem, nem, itt én nagyot tévedtem.

Más valaki volt az, ki megértett engem, egy kékszemű, madonnaarcu, szőke, beteges lány... És elindult hogy fölkeresse.

A platánfák szomorú dolgokat suttogtak a nyári alkonyatban. Mikor Adorján odaért, először az erkély felől került, hátha ott találja azt az angyalarcot, ki őt meg fogja érteni, sőt már meg is értette. De nem találta ott. Azután a kápolnába sietett, de ott is csak az öreg reverendissimus végezte buzgókodását. A termeket végigjárta és megfoghatatlan, Leonórárt nem találta sehol. — És végigjárta a lányssobát, ahol ő lakott, a zongoratermet, hol játszani szokott s kinos sejtelmek fogták el, mert nem találta őt föl többé sehol, sehol. Csak, mikor a kripta vasrácsos ajtaja előtt támolygott el, vélte hallani a szelid hangokat: „Későn, igen későn érthették meg mi egymást.”

**Bartha Mariska.**

dányi Sándor, Löwy Lipót, Littke József, Lauber Rezső, Mestrits Imre, Ott Márton, Perlis Ármán, Petrovits István, Ráth Mátyás, Reinfeld Imre, Schönherr Mihály, Stein Lajos, Schneider István, Stern Károly, Sipőc István, Schwartz Frigyes, Skála Vencel, Schapringer Gusztáv, Szeredy József, Szeifritz Antal, Szelmann Győző, Tamássy Ferenc, Troll Ferenc, Trixler Alajos, Ullmann Károly, Weiller Nep. János, Wachauer Károly, Várady Ferenc, Zsolnay Vilmos, Majorossy Imre, Zavaros Péter, Herbert János, Dekleva Vilmos, Nendvich Andor, Pintér Ferenc, Vaszary Gyula, Deutsch Kornél, Rauch János, Cierer Elek, Ziegler Tivadar, Dobszay István, Jeszenszky Kálmán, Tróber Aladár.

Bánffy Simon és Kiss József bizottsági tagok kijelentettek, hogy nem szavaznak.

Főispán ezután kimondja a határozatot, mely szerint 51 szótöbbséggel a tanács javaslata fogadtatott el; míg a kérdés második része, hogy felirat intéstessék a honvédelmi miniszterhez, hogy egyik katonai iskola Pécsen helyeztessék el, egyhangulag elfogadtatott.

A maga részéről hozzá teszi a főispán, hogy mindent el fog követni, hogy Pécs megkapja az iskolát.

### Nincs pénz!

A földmívelési miniszter leirata, melyben a várost ösztöndíj alapítására hívja föl a kertészeti tanintézet tanulói részére, félretéteik, mert nincs pénze a városnak.

### Választások.

Mivel a helyettesítések útján már régebben betöltött főjegyzői és tanácsnoki állásokra csak egy-egy pályázat érkezett be, elnöklő főispán kimondja a határozatot, hogy Tróber Aladár dr. főjegyzőnek, Nendvich Andor tanácsosnak; egyhangulag megválasztottak; az aljegyzői állásokra nézve az eddigi állapot tartatik fenn.

Megválasztottak ezután letelezik az esküt. A központi választmányban megüresedett két tagsági helyre szavazólapok által Schmelzer Ferenc 52 és Tróber Aladár 67 szavazattal megválasztottak.

### A tornaverseny.

Polgármester megteszi az előterjesztést, hogy f. é. június 20. és 21. é. Pécsen kerületi tornaverseny fog tartatni. Legjobbnak mutatkozik versenyter gyanánt a bicikli-klub pályája, melyet mintegy 800 frt költséggel át lehet alakítani a tornaverseny céljaira, ami különben más helyen is belekerült volna ennyibe, ha nem többé. Asonban főelőnye e helynek, hogy kész tribünök állanak rendelkezésre, ami igen szép jövedelmet fog hozni a látogatóktól. Tehát úgy az átalakítás, valamint az elszállásolás, disztelés, versenydíjak költségeire, továbbá a szegény tanulók ellátására összesen 1400 frtot kér hitel gyanánt a közgyűléstől, a minek legnagyobb része vissza fog térülni.

A közgyűlés a kért összeget egyhangulag megszavazza és föliratban fogja föl kérni a kultuszminisztert, hogy személyesen jöjjön el a verseny fényét és díszét emelni.

### A zirciek terrassza.

Olvastatik a zirci rendházzal kötött egyesség, melynek értelmében a rendház belegyezik, hogy a Széchenyi-téren disztelenkedő terrassz eltávolíttassék, ugy azonban, hogy a költségeket ne a rend viselje és hogy az épületet érő netaláni károsodásokért a város garanciát vállaljon.

A költségek 4100 frtot tennének ki, a minek felét az építkező a pécsi takarékpénztár viselné.

Zárai Károly a tervezett vaskorlátok ellen szólal fel, melyek még jobban csúfítanák a teret, mint a mostani terrassz.

Papp József, Rauch János, Engel József, Herbert János, Szuly János felszólalásai után a közgyűlés többsége tanács javaslatát fogadta el felállítás általi szavazásban, mely szerint a terrassz a város és takarékpénztár közös számlájára távolíttatik el.

### A ferencrendiek temploma.

Még a télen történt, hogy a szigeti külvárosi plébániai teendőket ellátó szentferencrendiek templomának mennyezete megrepedt, miért is a templomot a használat elől el kellett zárni. A tanács a méltányosság álláspontjára helyezkedve javasolja, hogy ez a tető a város számlájára 3696 frt 52 kr. költséggel állíttassék helyre.

Szuly János csak az indoklás ellen szólal föl, mert a kijavítás kötelessége a városnak, mint patrónusnak.

Zárai Károly célozva a polgármesterre, mint aki az ügyet elreforálta és a tanács javaslatát előadta, kijelenti, hogy Majorossy polgármesternek ebben a dologban nem lett volna szabad felszólalnia, mert érdekelt fél. Ugyanis konfrátere a rendnek. (Nagy derűtség.)

Fölállítás által szavaztak s csak 6-an állottak föl Szuly indítványa mellett; — tehát a tanács javaslata lön elfogadva.

### A gazdasági program.

Polgármester előterjeszti a nyomtatás-bau már szétesztott gazdasági és pénzügyi programot, aminek tekintetében azt határozták, hogy majd máskor fognak határozni. Ugyanis megbirálás végett kiadták a pénzügyi és gazdasági bizottságnak.

Hasonló sorsban részesültek az 1896. évi záró számadások is.

### Vámhivatal Pécsen.

Elvileg semmi akadály sem lévén egy vámhivatalnak Pécsen leendő felállítására ellen, egy újabb kérvényben megsürgeti tehát a közgyűlés ama régen a pénzügyminiszteriumban heverő kérvényét, mely egy m. királyi vámhivatalnak Pécsen leendő felállítását kérelmezi.

### Erdei legelők.

Az erdei legelőkre nézve az árverés megtartatván, az idén tíz frttal kevesebb jövedelem éretett el. Összesen 260 frt 30 krt jövedelmez tehát a városnak az erdei legelvetési jog.

Jóváhagyólag tudomásul szolgál.

### Vasuti építkezések.

Polgármester referálja ezután a magyar államvasutak igazgatóságától beérkezett iratot, mely szerint az igazgatóság föl szólítja a város közönségét, hogy a már régebben közgyűlésileg megszavazott 49.000 frtot a budai külvárosi megállóhelyre, valamint az új pályaudvar építési költségeihez a 84.000 frt hozzájárulást hatádkéntalanul fizesse be.

A tanács javaslata a Graecas Calendas elméletére van alapítva, hogy t. i. ne fizessünk most egy krajcárt sem. Mikor ugyanis — ugymond a javaslat — ezt az összeget megszavazta a város, a vasuti vámot, vagyis a vasuton behozott cikkek megvámolásából eredő jövedelmet jelölte meg fedezetül. Mivel pedig az erre vonatkozó közgyűlési határozat kormányhatóságilag még jóváhagyva nincs, pénz sincs, tehát ennek a határozatnak a jóváhagyását kell kistúrgetni. Mi csak arra köteleztük magunkat, hogy az építkezés alatt, ami két esztendeig is eltart, részletekben fizetjük meg a hozzájárulást. Ott van különben a gazdasági program, ebben van gondoskodás a fedezetről is, várjuk be annak eldőlését.

Erreth János mindenekelőtt kívánja a vonatkozó közgyűlési határozatok felolvasását, ami megtörténvén, így folytatja:

A közgyűlés 133.000 frt kölcsön felvételét rendelte el és a tanácsot megbizta, hogy

a kölcsönt effektualja. Ez történt 1895. december 12-én. Tehát másfél év óta a tanács teljesen nyugodni hagyta ezt az ügyet, ami legvitálisabb érdekeink egyikét képezi.

Évek óta sürgette a polgárság, a sajtó a pályaudvarok kiépítését, mindig azt hangoztatták a tanács urai, hogy a kormány az oka a késedelemnek. Ime, most kiszült, hogy a városi tanács másfél év óta nem tett semmit ebben a dologban. Ilyen hosszú porásra vinni a dolgot a közgyűlés nem akarta, mert a közgyűlés határozatának a tanács azonnal tartozott volna eleget tenni. (Zaj.)

A leiratban világosan benne van, hogy az államvasutak csak akkor csinálják meg a budai megállóhelyet, ha a pénzt megkapják. Most meg pláne a miniszter sürgeti a dolgot, a ki közli a várossal, hogy az építkezéseket az idén tavasszal óhajtaná megkezdeni, és ha nem adjuk meg a 49.000 forintot, a dologból nem lesz semmi.

Hogy eddig húzódott a dolog, a tanács az oka. A közgyűlés határozata jogerős, a kormány jóváhagyásával el van látva. Vegye föl tehát azt a kölcsönt, ne várjuk be a gazdasági programnak évekig húzódozó proceduráját.

Részemről azon indítványt terjeszttem elő, hogy miután a tanács a közgyűlés határozatának meg nem felelt, újra utasítsuk a tanácsot, hogy vegye föl a 133.000 frtot és sürgesse az építkezések megkezdését.

Fekete Mihály, Papp József felszólalásai után

Littke József kelt föl s kijelentette, hogy a tanács nem járt el helyesen; mert azóta igen sok közgyűlés volt, miért nem állott elő s mondotta volna el azokat a menteségeket, a miket most fölhozott. A mai állapotok tarthatatlanok, a megállóhelyet föl kell építeni haladéktalanul. Folyósítsa a tanács a 49.000 frtot azonnal, a többit csak akkor, a mikor megkezdik a nagy pályaudvar kiépítését.

Majorossy Imre polgármester elrészkenyült hangon azzal kezdte, hogy Erreth János bizottsági tag ur megragad minden alkalmat, csak hogy a tanácson egyet rugjon. A tanács, mint helyesen gazdálkodó, nem vette föl az összeget, míg nem tudta, mikor kezdik meg az építkezéseket. Mulasztás egyáltalában nem történt, a tanács kötelességének eleget tett. Hisz még a pályahely sincs kijelölve. Különbben nem bánja, ha a 49.000 frt azonnal folyósítatik, de a 84.000 frt kiutalványozásához nem járul hozzá.

Engel József, Zárai Károly, Ott Márton és Erreth János felszólalásai után főispán felteszi a kérdést szavazásra, melyben a 49.000 frtnak azonnal való befizetését határozták el.

#### A sétatéri kioszk.

„Tengeri kigyót szeretnék kivégezni“ így kezdte Majorossy polgármester, a kioszk régóta vajudó ügyét referálni, melynek végre akadt egy bérlője, a pécsi tejesarnok, amely az idén és jövőre nem fizetne ugyan bért, de azután fixessen, ha látja, hogy kijöhet a bérléssel. Tekintve, hogy a tejesarnoknak nagyobb összegű beruházásokat kell tennie, ajánlatát elfogadásra ajánlja, annyival inkább, mert a közönség érdeke is kívánja, hogy a sétatéri tejen és kávé kivül hűtő italokat, gyógyvizeket kiszolgáljanak.

Zárai Károly kijelenti, hogy ez a mauzóleum ügye reá nézve nagy elégtétel. Előre megjósolta, — (Közbeiktatások: Zöld béka!) hogy így fogunk járni vele. Kényszerhelyzetünkön azonban segítsünk annyival, hogy kössük ki a szerződésben, hogy a kioszkot úgy kapjuk vissza, a hogy mi adtuk.

A tanács javaslata elfogadtatott.

#### Plakátok.

A kizárólagossági jogot élvező plakátvállalkozó, Krausz Zsigmond ismeretlen helyre

eltávozván, a szerződés eddigi csendes társára, Sachs Jakabra átruháztatik a bérfizetés kötelezettsége mellett.

#### Zárórák.

A korcsmákra, kávéházakra, vendéglőkre, pálinkamérésekre nézve alkotott szabályrendeleten a közgyűlés csak a zárórákra nézve tesz némi változást. E szerint a kávéházak egész éjjel nyitva lehetnek, csupán a zenélés tilos éjjel után, korcsmák és vendéglők azonban 11 óra után bezárandók.

#### Apróbb ügyek.

Gauzer János ajánlata, aki a Matessárház mellett levő házat 1200 frt évi járadék ellenében a városnak följánlja — elutasítatik.

A bányászati és kohászati kongresszus, mely az idén Besztercebányán tartja vándor gyűlését, tekintettel, hogy a Dunagőzhajós-társaság vendégszeretete a várost fölmenti minden kiadástól, fölkérik, hogy jövőre Pécsset gyűlekezék.

Erreth János és Lajos felebbezése, akik 474 frt 20 kr. jogtalanul beszédelt járadékért díj miatt felebbeztek, bár jogilag s formailag igazat adott nekik a tanács, II. fokulag is elutasítatik. Hja, kell a városnak a pénz!

Cenger János pénztári ellenőr f. évi július 1-től kezdve nyugdíjaztatik; hasonlóképpen két negyedmester és két hegypásztor, a kik túlhaladták a 70 évet.

A „Mensa Academia“ 25 frt segélyt kap.

Az ülés fél egykor ért véget azzal, hogy a legközelebbi közgyűlés augusztus 23-án lesz.

## H i r e k.

Pécs, 1897. június hó 3.

### Dal a térzenéről.

Ma délután 5 órára térzenét hirdetett a katonaszenekar a sétatéri, a hol mikor Igric barátunk ebéd utáni sziesztáját tartotta, egy összegyűrt levelet talált, melyben egy vers volt. A vers a térzenét dicsőítette s — mint tartalma is mutatja — arra volt szánva, hogy a térzenén az ismeretlen poéta imádoztjának kezébe jusson. De az a szerencsétlen elvesztette s így találta meg Igric barátunk s mi kiadjuk, hogy kárba ne vesszen, megjegyezve, hogy a térzenén bajosan adhatta volna át a verset a titkos poéta az ő imádoztjának, mert a térzenét — ismét elmosta az eső.

Ime a vers:

Kiderült már az idő végre;  
Nemsokára eljön a nyár.  
Sietünk fel a sétatérre  
Minden csütörtök délután,  
Hol egybegyűl Pécs városának  
Minden szép lánya, asszonya;  
A hol szemünk annyi bájta láthat —  
És szól a csinadrattata.

Óh, térzene, légy hát köszöntve  
S ti derék negyvennégyesek,  
Kik zenét hoztatok körünkbe,  
Mind üdvözöllek bennetek!  
A zenekarnak minden tagja  
Ilyenkor egy-egy — Messiás:  
A zenétől mama nem hallja,  
Mit sugdos Lenke meg Tamás!

Ma volt az első térzenénk, hát  
E dalocska köszöntse fel  
A trombitáló feszes glédát;  
Ennyit bizony megérdemel.  
Mert térzenéje csupa áldás;  
Gyönyört, élvezetet terem,  
Ha életpályám nem lett vón' más:  
Zenész lennék, biz' istenem!

Mert ma, mikor a toronyóra  
Elkongá sorban az ötöt,  
A sétatéri hús korzóra  
A báj s a jókedv költözött.  
És csinadratta! Szólt a banda  
Először má' ma délután;  
S ha tán az idő szép maradna,  
Szól minden héten ezután!

Csinadratta! szólott a banda,  
A nép tolongott ezrivel,  
Ott volt a barna kis Katinka  
S a szőke Tilda, Nellivel;  
Ifjak százan, vének ezren  
S a legfőbbbet, hogy ne felejtsem:  
Ott volt, kisasszony, maga is,  
Mosolygó képű, kis Maris!

Az idő szép volt; szólt a banda,  
— Felejtve gond, felejtve bu, —  
Ugyebár kérem, nagyszerűen  
Ütött be ez a randevu?!  
Remek dolog volt, hogyha mondom:  
Mi egyedül, a mama otthon,  
S hogy ne féljen a kis leány,  
Voltam hát én a gárdedám.

Csinadratta! szólott a banda,  
Nem hallja senki meg szavunk  
Csinadratta! zugott a banda  
S a láztól ég szívünk, agyunk.  
Illattal telve volt a lég is,  
Minden mosolygott, ön is, én is,  
Csillogott pajzán szép szeme  
És szólt a katonazene . . .

Napirend 1897. június 4-én.

Naptár: péntek, jun. 4. — Róm. kath: Kerény. — Prot.: Kerény. — Görög-kel.: (máj. 24.) Mihály. — Zsidó: Jemehageb. — Nap két 3 óra 49 perckor; nyugszik 7 óra 34 perckor. — Hold két reggel 6 óra 59 perckor; nyugszik este 10 óra 42 perckor.

Időjárás: hőmérséklet 23 Celsius fok meleg; légnemesség 746. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint változó felhőzet mellett helyenkint csapadék, zivatarok és hőszűnyedés várható.

— (Királyi ajándékok a nemzetnek.) Olyan forrásból, a melynek jól értesültségéhez kétség nem fér, híret veszünk a király legújabb terveinek, a melyekkel a magyar nemzetnek kedvesni akar. Megirtuk már, hogy III. Béla királynak és nejeének fejedelmi eltemetése a király saját iniciatívájából történt. Ugy mondják, hogy értesülvén a királyi csontmaradványok méltatlan sorsáról és a nemzeti óhajjáról, mindjárt átküldte a miniszterelnökségre azt a kéziratot, amely elhatározását közli. A király újabb terveinek egyike az, hogy a bécsi burgszínház mintájára, milliós költséggel ragyogó fényű udvari színházat építtet Budapesten. A terv szerint ebbe az új házba költözne be a Nemzeti Színház. Forrásunk szerint a királynak ezt az elhatározását már a legközelebbi időben, valószínűleg egy-két hét alatt publikálni fogják. Valamivel távolabb időre van kitűzve ennél a király másik tervének megvalósítása. Tudjuk, hogy ittléte alatt különös érdeklődést mutatott az új királyi várpalota terve és építkezése iránt. Az ő parancsára, mint értesülünk, e tervekben a helyiségek beosztásában változtatások történtek és pedig azért, mert ő felsége elhatározta, hogy a mint új királyi palotája az ő óriási méreteivel elkészül, nyomban lehozzatja Budapestre a bécsi Burg és az udvari muzeum és kincstár magyar vonatkozású emlékeit, műkincseit, leveles gyűjteményeit. A király e nagy fontosságú elhatározásait, mondja forrásunk, az aktuális politika kérdéseivel s különös a kiegyezési és kvótaalkudozásokkal összefüggésbe hozni nem szabad és nem lehet. A király mindezt a maga kezdetéből teszi, be akarja vele bizonyítani a nemzettel való együttérzését, a melyet mostanában ünnepies alkalmakkor már

többször hangoztatott. E feltűnően jelentkező irányzat motivumai közt talán van némi rész abból az elkedvetlenedésből is, a melyet a királyban Ausztria züllött és kétségbeesítő politikai viszonyai keltenek, de forrásunk arról biztosít, hogy a vezér-motivum ő felségének az az óhajta, hogy kedvezhessen a nemzetnek, a kinek egyes törekvéseit már kezdik más szemmel látni a bécsi Burgban is, mint látták annakelőtte.

— **(A második tündérest.)** Tegnap este került másodszer színpadra a „Kornevillei harangok“ a vidéki hírlapírók országos szövetsége javára. Most is zsufolva volt a fényárban uszó színház földszinti része és a páholyok, így tehát az előadás is a legjobb anyagi sikert eredményezte. Az erkölcsi siker — az előző estéhez képest — talán még nagyobb volt; a szereplők kifogyhatatlan jókedvvel, fáradhatatlan buzgalommal játszottak úgy, hogy folytonos tapsviharban tört ki a lelkesedés a nézőtérben. **Kindl Gizella** k. a. most is a legbájosabb, sikkes Szerpolette volt; **Schlauch Anna** k. a. pedig Germaine szerepében bevégzett művészzel és kedves alakítással játszott. **Haksch Lajos** kitűnő Gaspard apója, **Taky Gyula** Henry márkija és **Böhm Emil** Grenicheuxje kiérdemelték most is az elismerést; **Selényi Antal** pedig a bíró szerepét folytonos derűtséget kelteve kreálta meg, ami őseredeti színészi talentumáról tett tanubizonyságot. Az előadás után a rendezőség a szereplő hölgyek és urak számára táncmulatságot rendezett a Vigadóban, melyen **Rác Gusztá-**

huzta a talp alá valót s mely sikerült befejezése volt a pécsi műkedvelői előadások sorában felejthetlenné vált „Kornevillei harangok“ kétszeri előadásának.

— **(A Jogász-Segélyző egyesület sáró közgyűlése.)** Most, hogy a jogakadémia a második félévet is bezárták már, és az index-alírás is befejezést nyert, mi alatt a folyosókon az alapvizsga eredményét félve várók izgatottan fel és alá járnak, a diszteremben az akadémiában létező egyesületek tartják sáró közgyűlést. Ma volt az első. A jogász-segélyző egyesület tisztikara számolt be az évi működéséről, beadva egyszerűsített lemondását is. A felolvasott jelentésekből kitűnik, hogy az egyesület mélyen átérzi hivatását és célja elérésére minden tőle telhetőt megtesz. Az idén nemcsak a tőkésített összeg kamatait, körülbelül 900 forint fordítottak szegénysorsú társaik segélyezésére, de könyvtárt is alapítottak, amelyben főleg tankönyvek vannak és így e tekintetben is gondoskodva van a tanulni kívánó ifjakról. Az ülésen a prodirektor megbízásából dr. **Mutschbacher Viktor** helyettes igazgató elnökölt, szép beszédben méltatva az egyesület nemes célját és az ifjakat összetartásra és továbbra is a jótékonyág gyakorlására buzdította. Szünidei gondnokul egyhangulag **Rihmer Aladár**t választották meg.

— **(Tanítók gyűlése.)** A siklósvideki rk. tanító-egyesületnek ma volt Siklóson rendezésű közgyűlése. A közgyűlésen az elnöki megnyitó után a múlt ülés jegyzőkönyvét hitelesítették s **Müller Imre**, németmárok tanító, egyesületi elnök számolt be a kath. tanítók első nagygyűlésére kiküldött bizottság eljárásáról. Majd **Schultz Károly**, németmárok esperes-plébános számolt be az országos rk. tanítói segélyalapra történt gyű-

tésekről. A könyvtári és pénztári jelentések tudomásul vétele után, az egyleti és segélyalapi díjak beszedéséről intézkedett a közgyűlés és meghallgatta az elnöknek a múlt évi működéséről szóló jelentését. A közgyűlést délelőtt bankett követte a „Pelikán“ vendéglőben.

— **(Pályázat.)** A pécsi kir. itélőtábla kerületében ismét négy joggyakornoki állás van üresedésben. Pályázatok 15 nap alatt adandók be a kir. itélőtábla elnökéhez.

— **(Nehéz napok.)** Nehéz napok járnak mostanság a diákságra. Apraja nagyja egyaránt gondba borult homlokkal jár, egyik-másik bizony halványabb is a szokottnál, valamennyi csak arra vágyódik, bárcsak áteshetnék azon a néhány héten, amely a tanév végétől elválasztja. Most van a tanévnek ugyancsak csattanós pointje: a vizsgálatok keserves ideje. A máskor oly vidám diákszobák mostanában sokkal csendesebbek, komolyabbak. A sétaterek s szabadterek reggelenként, délutánként megtelnek diáksereggel, mindegyik egy-egy könyvvel a kezében jár fel s alá, vagy ül a padon s vágja, vágja az egyes tantárgyakat. Különösen azok vágnak keserves arcokat, a kik bucsut fognak venni az iskola padjaitól. Hanem hát még hatalmasabb druk választ el ettől az időtől, mert hát jó az, ha az embernek kezében van az érettségi bizonyítvány, de ezt a jót ki is kell érdemelni. — Majd csak vége lesz ennek is és aztán nagyobb lesz az öröm, annál vidámabb a matura utáni — lumpolás.

— **(Pórujárt tolvaj.)** Ma reggel egy pellérdi gazda kocsijáról a busztéren el akart emelni egy fiatal legény egy zsák kukoricát. Tettét azonban idejekorán észrevették és üldözni kezdték s ő tanácsosabbnak vélte a zsák kukoricát eldobni, csak, hogy

### Zsuzsánna börtöne.

A „bűnösök“-et tömlőre vetették. A börtönök ott voltak a „vár“-ban; Moré Fülöp püspök kastélya a mohácsi vész után ugyanis várrá lett hevenyészve. Az akkori török hadügyminiszter — a nagyvezír — ur ő kegyelmessége, bár előszedte minden harcászati, erődítéstani, taktikai, szóval minden katonai tudományát: Mohácson még nem talált alkalmasabb helyet valamely erődnek, mint a pécsi püspök ő főtisztelendősége kastélyának tájkát. Olasz építőművészek csináltak aztán a püspöki mulatóhelyből — „várat“. Magas földhányások és erős palánkok helyettesítették a várfalakat, az erődöt mély széles sáncok futották körül, melyekbe a mérnöki tudomány könnyen vezetett be vizet a közeli Dunából; és itt ki kell jelenteni, hogy a padisah akkori hadmérnökei nem voltak valami együgyű fuserok, mert egyes praktikával a vár nyugoti sáncaiba is be tudták csalni a Dunát, holott azok jóval magasabban feküdtek a folyam vízszinénél. A palánkokból komor őrtornyok emelkedtek ki, melyeknek vastagon bádgozott tetői alatt nem a legbiztosabb menhelyet találtak volna támadás esetén az odarendelt őrszemek. Három kapun közlekedett a vár védelmét képező török katonaság a külvilággal. Hát bizony várnak nem igen volt vár ez a vakandturás, de holmi meglepetésektől, portyázó

A leány az öszerogyott férfihoz lehajlik és velőtrázó sikolyásban tört ki:

— László, László, én üdvösségem!

A dalia kedveséhez vánszorog és tompa, elhaló, akadozó hangon kezd beszélni:

— Zsuzsannám, szerencsecsillagom leáldozott, tetten értek. Menekülnöm kellett. Megsebesültem; egy golyó szívem táján talált. Talán életemmel adózom hátszámnak, ah Zsuzsanna, szívesen halnék meg, ha szívemben nem élne szerelem te irántad, kedvesem.

És a leány vigasztalta ifját szerelmes szóval, édes öleléssel, bódító, gyógyító csókkal.

Az ordító tenger bőgése pedig ezalatt egészen közelebre ért. Fáklyák fénye oszlatta szét a sötétséget. Vad kiáltások hangoztatták, hogy a gyújtogató a kertbe menekült. —

... A hős dalia mintha remegne. Istenem, mi lelte; Zsuzsannához simul egészen, azt hihetné, a ki látja, hogy gyáván a hölgye szoknyája mögé akar bujni. Egyre azt hajtogatja fogvacogva, hogy: „rejts el, rejts el, én szerelmem!“ Zsuzsanna azt hiszi, hogy ezt az egészet álmodja: nem akar hinni szemének, nem akar hinni fülének. —

Az őrtűt dűben égő tömeg a kertbe rontott. Káröröm zivaja, szitok, förtelmes átok tört ki a tömegeből, midőn felismerték az üldözöttet. Mind egyszerre rá akart rohanni a félholtra vált „vitéz“-re, hogy széttépjk, üssek-verjk, hogy a tűz lángjai közé vonszolják.

És Zsuzsanna, mint a nőroszlány, bősüült haraggal állta utját a boszuszomjas tömegnek. A tiltó arkangyal fenségével parancsolta vissza a vad csoportot. A

az elfogatástól megmeneküljön. És mikor ez sem használt, akkor meg beugrott egy ház udvarára s ott a padláson keresett menedéket üldözői elől. Hanem azért onnan is előhúzták és bevitték a rendőrségre, a hol kitünt, hogy tartózkodási engedély nélkül csavarog már vagy két hete a városban. Mivel a kukoricáját visszanyert gazda nem kívánta, hogy a tolvajt átadják a bíróságnak, délután szabadon bocsájtották, de a város területét, kitoloncoltatás terhe mellett, huszonnégy óra alatt el kell hagynia.

— **(Rakoncátlan postakocsi.)** Kocsis János, kis-baári, somogy megyei születésű postakocsi olyan rakoncátlan természetű volt, hogy végre is hatóság elleni erőszak miatt feljelentették a bíróságnak. Természetesen, az alkalmazását is nyomban elvesztette s bizonyára félt, hogy e mellé még be is fogják csukni a hatóság elleni erőszak miatt, mert fogta magát és megszökött eddigi lakhelyéről. Most keresik mindenfelé s ha megtalálják, még sem kerül ki a rakoncátlanság büntetését.

— **(Eltűnt ifju.)** Goldner Ignác pécsi születésű, tizenhétéves kereskedősegéd Budapestről, a lakásáról már napok óta eltűnt. Hogy a rendőrség kereste, a Duna partján találtak egy kabátot, a melyben a nevére szóló irományok voltak. Nem lehetetlen tehát, hogy Goldnert nem is találják már meg élve, mert — úgy látszik — a Dunába ugrott, honnan legfeljebb holttestét foghatják ki valamerre.

— **(Megszökött a büntetés elől.)** Auspergel András, dunaföldvári illető segéd munkásemberrel egy kis beszámolni valója lett volna a rendőrségnek. Auspergel ugyanis rászeg fővel egy csendes éjszaka összeütközésbe került a renddel és tapintattal s ezért feljelentették. Folyt is ellene a vizsgálat, de ő az előreláthatólag büntetést hozó végét nem várta be, hanem megszökött a büntetés elől. Rendőrségünk most minden felé keresteti.

— **(Eltűllött asszony.)** Az éjjel tizenegy óra tájban az alsó-sétatéren egy középkorú nőre talált egy arra járó rendőr, a ki egy padon aludta az igazak álmát. Kötelességéhez képest felköltötte és figyelmeztette, hogy menjen haza, mert nem szabad a sétatéri padokon aludni át az éjszakát. Hanem az asszony nem ment; sőt kereken kijelentette, hogy miért menne haza, mikor itt is nagyon jól találja magát s aztán meg, hová is menne, mikor a kis pincelyukból, a hol lakni szokott, úgy is ki akarják dobni, mert nem bírja megfizetni a — házbért. A rendőr hát nem tudott vele mást csinálni, mint be kísérte a rendőrségre. Ott kihallgatásakor megmondta a nevét s kitünt, hogy még nem is régen békés, nyugodt családi életet élt a most csavargáson kapott asszony, hanem elvált az urától s azóta mindjobban elzűllött. Egyelőre bentartották a rendőrségen, hogy elvegyék a kedvét a csavargástól.

— **(Ismeretlen csavargó.)** Az éjjel egy elzűllött embert kísérték be a rendőrök csavargás miatt a rendőrségre. A csavargónál a rajtalevő ruháján kívül semmit sem találtak a felvilágosítást arról, hogy mi kép hívják és hová való, szintén nem kaptak tőle, mert minden ilyen kérdésre konokul hallgatott. Most a rendőrség vendége lesz, a míg kilétét és illetőségi helyét meg nem állapíthatják.

— **(Ujanyakönyvvezetők.)** Tolna megye tengődi anyakönyvi kerületébe ifj. Lagler Sándor, községi irnokot, a kányai kerületbe pedig Takács Mihály községi bírót a belügyminiszter helyettes anyakönyvvezetők kinevezte.

— **(Bizalom a kormánynak.)** Szigetvár város polgárai és az ide tartozó körjegyzőségek egy része a Korona szálloda nagy termében tegnap értekezletre gyűltek egybe. Hegyesi János főszolgabíró előadta az általa meghívottaknak az értekezlet célját és ez a kormányhoz intézendő üdvözlő irat III. Béla és neje hamvainak újból való eltemetése s a létesítendő magyar katonai akadémia céljából beadott törvényjavaslatból kifolyólag. Utána Tóth János ügyvéd fejtegette az előbbi két nagyhorderejű pontot és felolvasta az általa szerkesztett bizalmi és üdvözlő nyilatkozatot, melyben Szigetvár és vidékének közönsége köszönetét nyilvánítja a kormánynak ezen hazafias tevékenységükért. Ezek után az elnök az ülést bezárta.

tömeg egy percre megzavarodott s visszatántorgott, hogy aztán annál nagyobb haraggal támadja meg a védelmezőt és a lovagot. A pillanat szörnyű volt. Ekkor rohant be kívülről Ibrahim bég. Egyszerre minden tekintet a török urra szegződött. Ibrahim a harag, a megtalált boszu, az orkán hangján ordította:

— Itt van a gyújtogató? Hadd lássam a rossz szellemtől megszállt gonosztevőnek arcát. Hadd köpjem le a zsványt!

A leányba kapaszkodó vitéz gubbaszkodó, félig térdelő, félig ülő helyzetében nagyon szánalmas alaktá lett. Arcát, hol a kétségbeesett félelem és tehetetlen düh színei váltakoztak, kezeibe igyekezett rejteni, mint a tetten ért komisz vásári tolvaj. Ej, de szivrepesztő volt ezt látni a szerelmes hölgynek. Nem megtévelyítő e az a látomány, midőn oltárunk szentje szemünk láttára válik undok, remegő varanggyá, kit a legszentebb helyről (szívünkéből) a megvetés pocsolyájába taszitanak?!

A bég — amint megpillantotta a földön gubbaszkodó embert — böszült haragtól szikrázó szemekkel nézte azt, lehajolva e közben, talán hogy meggyalázza a gyújtogatót akkép, amint mondá.

De rövid habozás után visszatántorodott Mohács ura. A vad harag szörnyű meglepetéssé változott át a dühöngőnek arcán. Aztán, mintha valami mélyen elfojtott erő szabadult volna ki kebléből, úgy ordított fel.

— Ahmed! a szekesői bég fia! Valóban te vagy. Oh Allah, oh Mohamed, ne hagyjatok el. Te vagy. — Gyaur álöltözéked bizonyítja, hogy gaz, cudar, gonosz uton járt. Ifju, melyik dzsin szállt beléd, hogy ily förtelmevetemedtél? Ki vett rá, mivel hódították el fia-

tal elmédet? Oh bizonyára ezer rossz szellem kerített hatalmába Mit tegyek veled, te testvér-gyilkos, isten-tagadó, hazaáruló. Légy átkozott minden nemzetségedben, ne adjon se föld, se ég soha nyugalmat sem testednek, sem lelkednek. Ne élj, és ne halj meg. Bolyongj mindörökké az örök semmiség végtelen ürében. Allah, Allah, ne légy irgalmas, ne légy kegyelmes neki! — Ezen közben tépte, tépte ősz szakalát önkivületi haragjában a bég.

Zsuzsánna is remegett most már minden tagjában. Kőnyei apadtak, merően bámult maga elé. És nagyon fázott, a jeges tengerek hidege szállt be a testébe.

A vitéz pedig szeméit leütve térdelt bírāja előtt. Dadogva, akadozva mondotta el mentségét.

— Ibrahim bég, fiatal, meggondolatlan vagyok. De ha engem büntetsz, büntesd meg azt is, a ki lelke megrottója volt; büntesd meg ezt a gyaur boszorkányt, ki eltérített istenemtől, hitemtől, hazámtól, becsületemtől. És vérben forgó szemekkel mutatott Zsuzsánára.

Zsuzsánna hallotta a szavakat, de nem értette. Ily gonoszság, ily cudar jellemtelenség, hazugság, ily förtelmes színváltozás megakasztotta agyának működését.

Midőn aztán az előrohant spahik a bég parancsára Ahmed kezeit összekötözték, felsikoltott szivszakgató hangon. A goromba kezek aztán Zsuzsannát is megragadták, de tovább már nem bírta ki a gyöngye, finom idegzetű nő: ajultan esett az őt megrohanó durva katonák karjai közé.

— **(Vizsgálatok.)** A belvárosi népiskolában elhelyezett iparostanonc-iskolában ma értek véget a vizsgálatok. Az ágostontéri népiskolában elhelyezett tanonciskolában tegnap volt a vizsgálatok egyrésze; befejező részét pedig holnapután (szombaton) tartják meg. Ugyane napon délután 4 órakor lesz a főreáliskolában elhelyezett kereskedelmi tanonciskola záróvizsgálata is. Végül a Zsolnagyi ipariskolában f. hó 26-án délután tartják meg a záró vizsgálatokat.

— **(Elhagyott templom.)** Görcsönyből írják nekünk, hogy az ottani róm. kath. templom kórusa remegés és félelemben tartja az ottani hívőket, mert a kórus három bolthajtása két igen gyenge oszlopon áll, amelyek nem képesek a roppant terhet főtartani és ennek következtében 6–7 cm-nyi szélesen elvált a boltozat egymástól. A község érdemes és előrelátó plebánosa azonnal jelentést tett erről a főszolgabirónak s ez azonnal ki is küldött egy kir. mérnököt vizsgálatra. E vizsgálat megejtése után bezáratott a kórus alatt levő nagy ajtó és a hívők letiltattak a kórusról, de ez csak félrendszerű, mert ha a kórus leszakad, magával ránthatja a 48 méter magas tornyot is és így százak élete forog veszélyben. Mindenki megtett mindent, csak az nem, aki legjobban van érdekelve: a patronátust gyakorló uradalom. Nem ártana, ha az illetékes hatóság figyelmeztetné a patronátust kötelessége teljesítésére.

— **(Felülfizetések.)** A jogakadémiai „Olvasókör” javára rendezett majálison felülfizettek: dr. Lechner János, Rézbányai János, Szeifritz István, dr. Szeredy József 5–5 frtot, Késmárky István, Szombathelyi János 4–4 forint, Hirschfeld Samu, báró Schenk Ernő 3–3 frtot, Döbrössy Alajos, Hamedly Gyula, Hanny Gábor, Hartl Gyula, dr. Mihálffy Ernő, özv. Mitzi Mórné, Pozsgay József, ifj. Scholz Antal, Zsiga László 2–2 frtot, Baran Hinkó, Blanc József 1–1 frtot, Asztalos Nándorné 50 krt. A rendezőség és az „Olvasókör” választmánya nevében ezen szíves adományokért őszinte köszönetet mond Égi Kálmán elnök, Stern Armin pénztáros.

— **(A sok ülés hátrányai.)** A legtöbb gyomorhaj tudósok, hivatalnokok, kereskedők és egyáltalán olyan foglalkozású emberek közt fordul elő, kik túlságosan dolgoznak. Ülés közben a test előre hajlik, miáltal a hasüreg összehúzódik, de a testnek ez a helyzete a kellő ki- és belégzést is nagyban megnehezíti. Ebből tüdőbajok és a vérkeringés hátráltatása által szívbajok is támadhatnak. A huzamos előrehajlás egyáltalán árt a testnek és gyakran a hátgerinc elgörbülését vonja maga után. Az ülő foglalkozású emberek ezenfelül igen gyakran olyan helyiségekben tartózkodnak sokáig, hol sokan vannak és a levegő romlott, a hiányos légzéstől pedig a vér egyre sűrűbb és rosszabb lesz, emésztés, máj, szív és agy többet szenvednek. Ez okból az ülő életmód hátrányait lehetőleg ellensúlyozni kell izomgyakorlatokkal, tornázással, biciklizéssel és sok mozgással a szabad levegőn. A test gyakori mosása és fürdők s a munkahelyiségek alapos szellőztetése szintén ajánlatos. Csak így lehet megakadályozni azt, hogy a sok ülés az életet tetemesen meg ne rövidítse.

— **(Elöntött utcák.)** Lapunk zártakor értesülünk, hogy a ma délután 4 óra után jött hirtelen záporosó a szigeti város alsó részein, melyek a szkókói, mecseki és rókusi vízfolyások irányában vannak, a rohamosan jövő megáradt víz egész utcákat elöntött. A kaszárnya-utcában is sok udvar vízben áll és a víz a lakásokba is behatolt.

A bálicsi völgyben, melynek felső részén felhőszakadás volt, a hirtelen lerohanó áradat öt fuvaros szekereket magával ragadta s a szekereket az árokba fordította; a kocsisok megmenekülhettek, de öt ló és egy csikó ott veszett az árokban s úgy kellett hulláikat elszállítani a gyepmesteri telepre. Az árvíz hírére Vaszary Gyula főkapitány személyesen sietett a helyszínére, hogy Trixler Aladár ügyeletes rendőrbiztossal a védelmi munkálatokat vezesse, miket a szivattyúkkal kirendelt tűzoltók teljesítenek. A szerencsétlenség színhelyére kikocsizott Fejérváry báró főispán is Majorossy Imre polgármesterrel együtt. A kárt, mely minden esetre jelentékeny, még nem lehetett megállapítani, de közel van 3000 forinthez.

— **(Apró szökevények.)** A rendőrség ma délután két apró süvölvényt tartóztatott le, akik világgá akartak menni a szülőföldjükről. Két perces inas a két szökevény s nagy terveket szöttek, miközben a perecárulás unalmas mesterességét űzték. Elhatározták, hogy utra kelnek, s valami messzi országban, túl az operenciás tengeren valahol megcsinálják a szerencsésüket. Az egyik a nagyrácok királya hadvezérének, a másik pedig a miniszterének készült. Föl is osztották szépen egymás közt a méltóságokat, s abban is megegyestek, hogy az egyikük a nagyrác király nagyobbik, a másik pedig a kisebbik lányát vessi feleségül. Egymás mellett építenek két üvegpalotát s megtartják holtig a barátságot. Szóval olyan boldogok lesznek, mint azok a mesehősök, akik még most is élnek, ha meg nem haltak. Ebből a nagy tervből azonban most már semmi sem lesz, mert a rendőrség fölriasztotta őket az ábrándok csalfa világából, s a megálmodott tündérpalota helyett az ő csavargóinak a menhelyével kínálta meg őket. Számon kérte az utiköltségüket is, a három forintocskát, az eladott perecek árát, amelyet a zsebükben felejtettek, mikor bucsut mondtak a pékműhelynek. Egyelőre hát le kell mondaniok a terveikről, mert a rendőrség hazaszállítja őket gazdájukhoz a hátralevő inasesztendők lemorzsolgatására.

— **(Elveszett névjegyek.)** Mihálfi Árpád és Mihálfi Irén névvel ellátott névjegyek elvesztek. A rendőrség figyelmezteti a közönséget az elveszett névjegyekre, mert lehet, hogy avatatlan kezekbe kerültek azok s esetleges csalfa manipulációkra akarja valaki felhasználni. Ha tehát valakihez ily névjegy kerül, szíveskedjék azt a rendőrségnek bejelenteni.

## Országgyűlés.

**A képviselőház ülése június hó 3-án.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Ülés elején megválasztották házjegyzőnek Nyegre Lászlót, a pénzügyi bizottságba Pogány Károlyt s az igazságügyi bizottságba Fest Lajost.

A büntető eljárás életbeléptetéséről szóló javaslat mai folytatolagos tárgyalását Hódossy Imre hatalmas beszéde nyitotta meg. A kormány — úgy mond — abból indul ki, hogy csak köztisztviselők megsértése tartozik esküdtszék elé. Voltaire, Rousseau nem voltak köztisztviselők, csak publicisták, írók, mégis mélyebben folytak be a közjó előmozdítására, mint sok szolgabíró. (Nagy tetszés.) Erdély a hatásköri kérdést csak alaki kérdésnek deklarálja, pedig a sajtóvétségek el-

vonása az esküdtszék hatásköre alól ellenkezik a 48-adiki törvénnyel, alásza a sajtószabadságot, miért is pártja, a nemzeti párt, nevében általánosságban is elveti a javaslatot.

A következő szónok a kormánypárti Emmér Kornél volt, aki ellene nyilatkozott a javaslat ama részének, a mely a hatásköri megosztást a sértett egyénből kiindulva viszi keresztül. A közérdek és magánbecsület külön választása olyan feladat, mint mikor a „Velencei kalmár”-ban a bíró azt mondja Shyllocknak: kivághatsz a testéből egy font húst, de ne sérts meg hajszáledényt, se pedig egy szemernyivel se vágj ki többet. A javaslatot különben általánosságban elfogadja.

Györy Elek a függetlenségi Kossuth-párt nevében határozati javaslatot nyújt be, hogy a javaslat a benne foglalt reakcionárius rendelkezések kiküszöbölése végett az igazságügyi bizottsághoz visszaküldessék. Megokoló beszédében azt mondja, hogy vagy nyújt garanciát az esküdtszék a helyes ítélkezésre, vagy nem. Ha nem nyújt, akkor hogyan meri a kormány esküdtszék elé utalni a legfontosabb bűnügyeket, a hatósági hatalommal való visszaélés eseteit; ha pedig az esküdtszék itélkezése megbízható, akkor miért nem bízzák rá a sajtó ügyekben az eddig is birt hatáskört?

## TÁVIRATOK.

— **Minisztertanács.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Tegnap délután minisztertanács volt, melyen folyó ügyeket intéztek el. A minisztertanácsban résztvettek az összes miniszterek.

— **Oszlik a sötétség.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Pétervárothi híre jár, hogy a cár a sajtótörvényt szabadelvű irányban reformálni akarja. A reformtervezet elkészítésére nemsokára bizottságot küld ki.

— **Pártértekezlet.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A Kossuth-párt ma este pártértekezletet tart.

— **Tanítók mozgalma.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Legújabbán a katolikus tanítók is mozgalmat indítottak, hogy a katolikus autonómiai kongresszuson magukat megfelelően képviseltessék.

— **Szökevény herceg.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Nápolyban nagy szenzációt keltett egy fiatal herceg szökése. A herceg sok adósságot hagyott hátra s mellé még egy főúri családtól tizenhatezer lirát elsikkasztott. A herceg nevét még titkolják.

— **Utazás egy léghajón.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A brüsszeli kiállításon a ballon captiv kötele elszakadt. A kosár lezuhant s benne hat ember, köztük egy pap és maga a léghajós is, súlyosan megsérült. A léghajós egy kiállítási kávéház terraszára esett s az oszonna-publikumot az égből pottyant ember miatt olyan pánik fogta el, hogy vad futásban menekültek a terrászról, miközben több nő elájult.

— **Spanyol kabinetválság.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Canovas, spanyol miniszterelnök, tekintettel a nehézségekre, melyeket a mostani kormány elé gördítettek, bejelentette a regens királynénak a kabinet lemondását. A regens királyné erre a kortezt berekesztette a kabinet lemondása tárgyában ma dönt.

— **Árviz a Balkánon.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A Balkánon az árviz egyre terjed. A hidak, közutak elpusztultak; a nyugattal csak a Dunán lehet közlekedni, mert a szárazföldi utak négy nap óta vízben állnak.

— **Békétárgyalások.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A porta értesítette a nagyköveteket, hogy hajlandó a Görögországgal kötendő békétárgyalásokba belemenni, s ma meg is kezdik az alkudozásokat a békét illetőleg.

— **Felfüggesztett előjáró.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Vesztrócy, fővárosi hatodik kerületi előjáró hanyag pénzkezelés miatt felfüggesztett hivatalától s ellene a fegyelmi eljárás megindított.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő  
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC  
TAIZS JÓZSEF  
kiadó.

## Hirdetések.

### ZENTLER-féle

cs. és kir. szab. udvari

**férfi- és gyermek-ruha gyári raktár**

**PÉCSETT, Király-utca,**  
Bazár-épület

Jó  
**minőség,**  
elegáns  
**szabás.**

Kivánatra  
mérték után  
is.

**O  
L  
C  
S**

Szabott  
**árak!**  
**Minden  
darabon  
az ár  
feltüntetve.**

**O L C S Ó Á R A K**

**Nyári  
öltönyök,  
felöltők,  
Havelokok**

**A  
R  
A  
K**

Nagy választék  
kész **férfi- és  
gyermek  
ruhákban.**  
Minden termé-  
methoz hozzá  
igazittatik.

1511. tkvi sz.  
1897.

### Áverréségi hirdetmény.

A dárdai kir. járásbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Rupp Ferencz és neje Schneider Erzsébet monostori lakós végrehajthatóknak, Scheider Ferencz monostori lakós végrehajthatást szenvedett ellen 200 frt tőke és jár. iránti végrehajthatási ügyben az árverést a dárdai kir. bíróság területén lévő, Monostor községben fekvő, 286. sz. betétben fevett A. I. a. felvett 1465, 1466, 1468. hrzsz. ingatlanokra 473 frtban ezenel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1897. évi június hó 22. napján d. e. 10 órakor Monostor községben a jegyzői irodában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

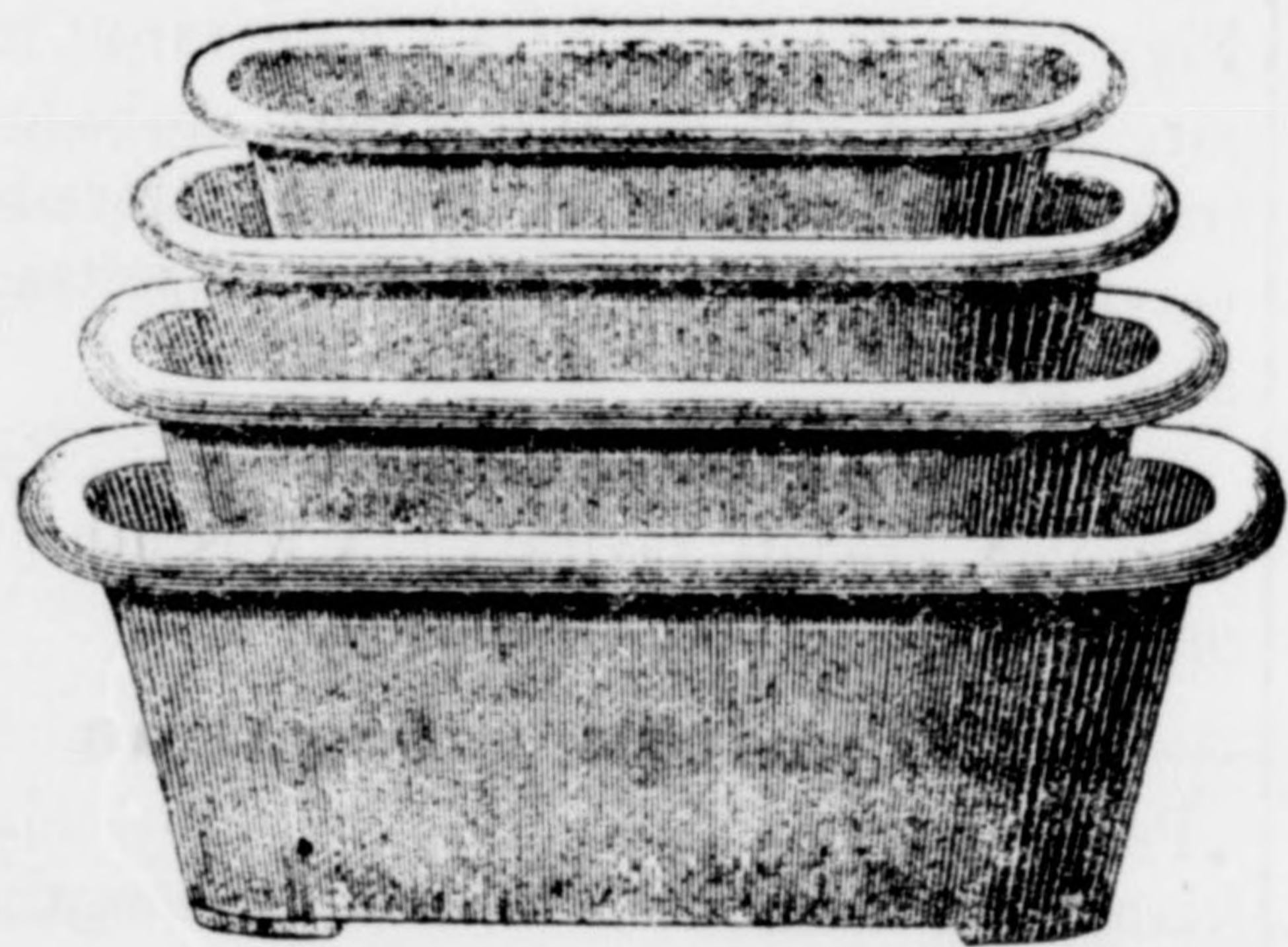
Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% át vagyis 47 frt 30 krt készpénzben vagy az 1881. LX. t.-c. 42 §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881 évi nov. hó 1. 3333. sz. a. kelt I. M. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezébe letenni, vagy az 1881 LX. t. cz. 170. § a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán, 1897. évi márcz. hó 3. napján.  
A kir. járásbiróság mint tkvi hatóság.

**Maurer Frigyes**  
kir. albiró.

# CSUKÁS ZOLTÁN épület- horgany- és mű-bádogos

Pécsett, király-utca 28. szám, a „pánczéloshoz.“



Ajánlja saját készítményü  
legjobb szerkezetü  
**jégszekrényeit,**

valamint erős

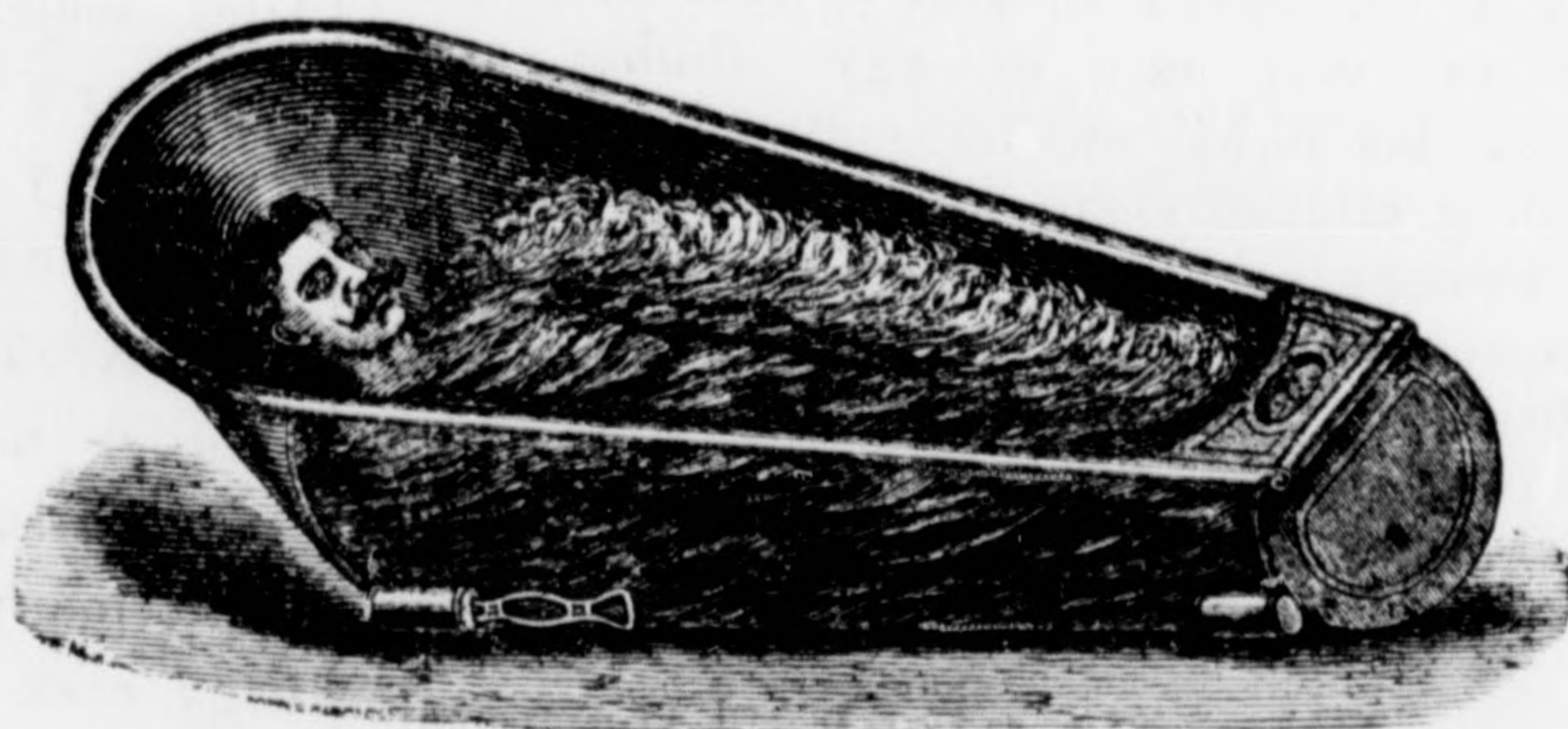
**fürdőkádjaikat,**  
vizvezeték és fürdőberendezéseket,

**szagtalan angol closettek**

fölállítást, nagy vá-  
lasztéku

**konyhaberendezéseit:**

Tető- és toronyfedések,  
tetőcsatornák és czink-  
ornamentikai munkák,



**csatorna- és bádogtető javítások és festések a legolcsóbb árak mellett elvállaltatnak.**  
(Képes árjegyzék ingyen és bérmentve.)